

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1981 r.

W sprawie ulg podatkowych dla osób rezygnujących z dalszej pracy w uspołecznionych zakładach pracy, podejmujących się prowadzenia gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) i w związku z § 8 ust. 13 uchwały nr 169 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1981 r. w sprawie dodatkowych świadczeń dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy zmieniających pracę (Monitor Polski Nr 21, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom rezygnującym z dalszej pracy w uspołecznionych zakładach pracy, będącym właścicielami gospodarstw rolnych lub nabywającym na własność gospodarstwa rolne albo obejmującym gospodarstwa w długoletnią dzierżawę, przysługują zwolnienia i obniżki w podatku gruntowym, obliczanym według stawek procentowych, na zasadach określonych w zarządzeniu,

2. Za pracowników, o których mowa w ust. 1, uważa się pracowników, z którymi rozwiązano stosunek pracy na mocy porozumienia stron albo w drodze wypowiedzenia dokonanego przez zakład pracy z powodu:

- 1) likwidacji stanowiska pracy albo
- 2) zmniejszenia stanu zatrudnienia w grupie zawodowej, w której zatrudniony był pracownik.

3. Przyczynę rozwiązania stosunku pracy stwierdza się na podstawie świadectwa pracy.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje również posiadaczom gospodarstw rolnych powiększającym posiadane gospodarstwo lub nabywającym gospodarstwo rolne, którzy podejmą się prowadzenia tego gospodarstwa

z osobą bliską, odpowiadającą warunkom określonym w § 1 uchwały nr 169 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1981 r. w sprawie dodatkowych świadczeń dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy zmieniających pracę (Monitor Polski Nr 21, poz. 195) oraz rezygnującą z zatrudnienia w uspołecznionym zakładzie pracy.

5. Za osoby bliskie uważa się osoby określone w § 8 ust. 3 uchwały wymienionej w ust. 4.

§ 2. 1. Zwolnienia od podatku gruntowego obliczanego z zastosowaniem stawek procentowych grunty nabyte przez osoby wymienione w § 1 na utworzenie nowego gospodarstwa lub powiększenie istniejącego; zwolnienie stosuje się przez okres 3 lat.

2. Za nabycie uważa się również objęcie gruntów w dzierżawę, jeżeli umowa dzierżawy została zawarta na okres co najmniej 10 lat. Okres ten może być krótszy tylko w razie, gdy w planie zagospodarowania przestrzennego przewidziano przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze.

3. Jeżeli przedmiotem dzierżawy są grunty stanowiące własność osób fizycznych, zwolnienie przysługuje wtedy, gdy stosownie do przepisów art. 2 ust. 3 pkt 1 ustawy o podatku gruntowym (Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230) na dzierżawcy ciąży obowiązek podatkowy.

4. Okres zwolnienia od podatku liczy się od roku podatkowego następującego po roku, w którym nastąpiło objęcie gruntów w posiadanie lub spełniony został warunek wymieniony w § 1 ust. 4.

5. Po upływie okresu zwolnienia obniża się przychód szacunkową z gruntów, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, w pierwszym roku o 75%, w drugim roku — o 50% i w trzecim roku — o 25%.

§ 3. 1. Zwolnienia od podatku oraz obniżki przewidziane w § 2 stosuje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwy według miejsca położenia gruntów, na wniosek zainteresowanego rolnika.

2. Wraz z wnioskiem o przyznanie zwolnienia i obniżki rolnik powinien przedstawić organowi wymienionemu w ust. 1:

- 1) świadectwo pracy, o którym mowa w § 1 ust. 3,
- 2) dokument stwierdzający nabycie własności lub posiadania gruntów albo umowę dzierżawy.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że zwolnienia i obniżki w podatku gruntowym mogą być przyznawane do dnia 31 grudnia 1983 r.

Minister Finansów: M. Krzak